903/12

Den 14. november 2012 blev i sag nr. 82.911:

xxxx xxxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka. Han klager over, at selskabet har afvist at udbetale erstatning for et anmeldt ulykkestilfælde, der skete den 6/1 1992.

Selskabet har afvist at udbetale ménerstatning med henvisning til, at klagerens eventuelle krav er forældet.

I klageskema af 17/7 2012, modtaget i nævnet den 18/7 2012, har klageren bl.a. anført:

> "1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …
> Ved et overfald blev jeg påført halsskaden, det erstattede forsikringen i 1992. I 1993 kom der vedvarende smerte fra halsen, og rtg. 1995 nævner uregelmæssighed ved halshvirvel, uden jeg får det at vide. [Hospitals] neurokirurg meddelte mig ved undersøgelsen i 2007, se bilag, at smerte fra skade på halshvirvler ofte mærker sent (vistnok 10 år), efter skadedatoen.
>
> 2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
> Erstatning for varige mén, forløbet er veldokumenteret, men beløbet er hverken opgjort eller udbetalt."

Dertil har selskabets advokat i brev af 15/8 2012 til nævnet bl.a. bemærket:

> "Klager anmeldte den 14. januar 1992, at han i forbindelse med tilbageholdelse af en vindueskigger, forvred højre tommelfinger og fik slag i hovedet.
> …
> Selskabet indhentede herefter kopi af egen læges journal **(bilag …),** hvoraf fremgår at klager i forbindelse med uheldet havde forstuvet højre tommelfinger. Egen læge anførte ligeledes, at klager havde fået slag i hoved og hals med en kæp, men at der ikke var synlige tegn her-

på. I begyndelsesattesten af 27. februar 1992 **(bilag …)** fremgår det, at klager havde blodansamling under hagen.

Selskabet meddelte ved brev af 14. maj 1992, **bilag …,** at skaden var dækket under ulykkesforsikringen, og klager blev opfordret til at kontakte selskabet 1 år efter ulykken, hvis han havde varige gener efter ulykken. I modsat fald ville sagen blive afsluttet.

Ved brev af 29. april 2011 - dvs. 19 år efter ulykken - kontaktede klager selskabet på ny, og oplyste, at han i foråret 1993 havde oplevet problemer med nakkestivhed. Klager havde derfor opsøgt lægehjælp og var blevet behandlet med medicin og fysioterapi. I 1995 var klager henvist til røntgenundersøgelse af hals grundet vedvarende smerter. Klagers smerter forsvandt imidlertid ikke.

Som begrundelse for den sene anmeldelse anførte klager, at han først for nylig var kommet i tanke om at han muligvis kunne gøre krav på erstatning fra ulykkesforsikringsselskabet. Klager anførte ligeledes, at der først i år 2007 forelå diagnostisk materiale, der beskrev skaden.

Selskabet meddelte klager ved brev af 12. maj 2011, at klagen muligvis var forældet efter dagældende forsikringsaftalelov § 29. For god ordens skyld blev klager dog bedt om at besvare en række spørgsmål omkring skaden.

Klager oplyste ved mail af 18. maj 2011, at skaden var mere alvorlig end først antaget og samtidig forværret gennem årene. Klager præciserede samtidig igen, at røntgenundersøgelsen blev foretaget i 1995, men at klager først i 2006 blev opmærksom på, at røntgendiagnosen var misvisende i forhold til foreliggende røntgenbilleder.

Ved brev af 23. maj 2011 meddelte selskabet, at et eventuelt krav på erstatning efter skaden var forældet efter forsikringsaftaleloven § 29 (dagældende).

Klager oplyste i mail 24. maj 2011, at denne først i 2006 blev bekendt med diagnosen/skaden i halshvirvelsøjlen der var konstateret i forbindelse med røntgenfotograferingen i 1995. Klagede ønskede således at klage over selskabets afgørelse. Ved brev af 7. juli 2011 fastholdt selskabet sin afgørelse om afvisning af skaden.

Korrespondancen mellem klager og selskabet vedlægges som **bilag …,** og sagens øvrige lægelige akter vedlægges som **bilag ...**

Klagen blev herefter indgivet til Fællesnævnet Metal og Alka, der i afgørelse af 12. juni 2012 gav selskabet medhold i afgørelsen, jf. **bilag …**

Selskabets stillingtagen
I forbindelse med klagen har sagen været revurderet af selskabet, der imidlertid fastholder sin stillingtagen i sagen.

Spørgsmålet om evt. krav på erstatning efter skaden den 6. januar 1992 er forældet, skal behandles efter dagældende forsikringsaftalelov § 29, stk.1, der havde følgende ordlyd:

'Krav, der er grundede i forsikringsaftalen, ***forældes 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om, at det er forfaldet,*** *og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid. I øvrigt finder reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908 §§ 1-3 anvendelse.'*

3. 82.911

I henhold til forsikringsaftalelovens § 29 er et evt. krav på forsikringssum således forældet 2 år efter udgangen af det kalenderår, hvor forsikringstager får anledning til at tro (kundskab om), at ulykken har resulteret i en skade, der **kan** give anledning til krav mod selskabet. Sagen forældes under alle omstændigheder senest 5 år efter det tidspunkt, hvor der antages at være varige gener.

Ifølge klagers egne oplysninger fik klager tiltagende gener i nakken i 1993 og fik medicin- og fysioterapibehandling herfor. Klagers gener forsvandt imidlertid ikke, hvorfor klager i november 1995 blev røntgenfotograferet i nakke/halshvirvelsøjle. På røntgenbeskrivelsen ses misdannelser på C3-C4 niveau, jf. bilag ...

Det er selskabets vurdering, at klager senest efter røntgenundersøgelsen i 1995 - der viste misdannelser - havde haft anledning til at tro, at hændelsen i januar 1992 havde resulteret i en skade i nakken, der kunne give anledning til krav mod selskabet. Den 2-årige forældelsesfrist regnes derfor fra udgangen af 1995, hvorefter kravet anses forældet i **januar 1998.**

Klager anfører, at han først blev bekendt med de varige gener - dvs. skaden i halvhvirvelsøjlen i 2007. Dette ændrer dog ikke på, at sagen er forældet. Efter selskabets vurdering var der varige følger i udgangen af 1995, hvorfor et eventuelt krav er forældet senest 5 år efter kravet er forfaldent, uanset om kravstiller (klager) først bliver bekendt med kravet på et senere tidspunkt. Klagers krav på evt. erstatning efter hændelsen den 6. januar 1992 er således forældet senest i **januar 2000.**

Selskabet kan derfor ikke tilbyde erstatning i anledning af ulykken den 6. januar 1992."

Nævnet har gennemset de fremlagte bilag.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen må nævnet lægge til grund, at klageren har haft så markante gener siden hændelsen den 6/1 1992, at nævnet finder at måtte erklære sig enigt med selskabet i, at hans eventuelle krav er forældet forud for anmeldelsen til selskabet i 2011.

4. 82.911

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen

Udskriftens rigtighed bekræftes

Henning Jønsson